

ако хипотетично се приеме, че целта на политиките за благосъстоянието е постигането на "пълноценно" развитие на децата, то би могло да се твърди, че най-високата степен на благосъстоянието е благоденствието. Без съмнение е обаче относителният характер и на това понятие.

Основен проблем при определянето на равнището на детското благосъстояние е изборът на подходящи за целта индикатори. Многоаспектният характер на благосъстоянието предопределя невъзможността да се обхванат всичките му проявления поради "неизмеримостта" на някои от неговите елементи, от една страна, и вследствие липсата на достатъчна по вид и обхват статистическа информация, от друга страна. Тези трудности предполагат намирането на известен компромис между желаното и възможното чрез ограничаване набора от индикатори. Логично е той да включва такива индикатори, които в най-висока степен притежават необходимата представителност.

За определяне на съвкупността от индикатори за детското благосъстояние няма универсална рецепта за всички страни. Техният подбор е в зависимост от различните социално-икономически условия - примерно в развиващите се страни индикаторите са предимно свързани със социално-демографски характеристики, докато в развитите страни се акцентира в по-голяма степен върху индикатори, отразяващи негативните последици от "хай-тек обществото" (high-tech society).

От концептуална гледна точка е важен и въпросът за избора на индикатори в зависимост от различните етапи на детския жизнен цикъл - част от индикаторите се отнасят за всички деца, а други са специфични за отделните възрастови групи.

Необходимо е да се отбележи също, че обхватът на съвкупността от индикатори за детското благосъстояние зависи от тяхното предназначение: за определяне равнището на благосъстоянието в дадена страна или за международни сравнения. Последното предполага стесняване на техния обхват поради несъпоставимост на информацията за отделните страни, както и липсата на консенсус за конкретния набор от индикатори и за методите за тяхното измерване. Трябва да се подчертае, че в Европейския съюз все още няма общоприета система от индикатори за детското благосъстояние. През последните години изследванията в тази област се осъществяват от Интернационалния център за развитие на детето към УНИЦЕФ във Флоренция - Италия. Те се базират на разработената от експертите в този център система от индикатори, с помощта на които извършват международни сравнения: между страните - членки на ЕС; между тях и кандидат-